چهار مسیر برای تقویت حفاظت مالی

کاهش هزینه‌های کمرشکن سلامت نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ است و نمی‌توان آن را تنها با یک تصمیم یا یک نهاد حل کرد. در این مسیر، چهار محور اساسی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد:نخست؛ تحقق پوشش همگانی سلامت و تأمین منابع مالی پایدار تا حمایت بیمه‌ای در زمان نیاز واقعی مردم، پشتوانه مالی کافی داشته باشد. دوم؛ بازسازی ساختار مالی بیمه‌های پایه از طریق تأمین منابع متناسب با تعهدات، پرداخت به‌موقع مطالبات و تعیین تکلیف بدهی‌های انباشته؛ زیرا استمرار خدمات بدون ثبات مالی بیمه‌ها امکان‌پذیر نیست.سوم؛ کاهش آسیب‌پذیری زنجیره تأمین دارو و تجهیزات پزشکی از طریق استفاده از ظرفیت دیپلماسی سلامت، تسهیل تأمین اقلام ضروری و تقویت تولید داخلی داروها و تجهیزات راهبردی. چهارم؛ توسعه مراقبت در منزل و خدمات سلامت

جامعه‌محور برای بیمارانی که امکان دریافت بخشی از مراقبت‌ها در منزل را دارند؛ اقدامی که می‌تواند ضمن حفظ کیفیت مراقبت، از تحمیل بخشی از هزینه‌های قابل اجتناب به خانواده‌ها و مراکز درمانی جلوگیری کند.

سلامت نباید خانواده را فقیر کند

هزینه‌های کمرشکن سلامت در نهایت یک مسئله صرفاً درمانی نیست؛ مسئله‌ای مرتبط با عدالت اجتماعی، امنیت اقتصادی و کیفیت زندگی مردم است.خانواده‌ای که برای تأمین هزینه دارو یا درمان ناچار به حذف بخشی از نیازهای ضروری زندگی خود می‌شود، در واقع هزینه بیماری را چند بار پرداخت می‌کند؛ یک‌بار با تحمل رنج بیماری و بار دیگر با کاهش رفاه و امنیت اقتصادی.هدف نظام سلامت باید این باشد که بیمار برای درمان، مجبور به انتخاب میان سلامت و معیشت نشود.تحقق این هدف، نیازمند تقویت همزمان منابع بیمه‌ای، اصلاح سازوکارهای مالی، کاهش پرداخت از جیب، تضمین دسترسی به دارو و خدمات ضروری و توجه جدی به گروه‌های آسیب‌پذیر است.در نهایت، حفاظت مالی از مردم در برابر هزینه‌های سلامت، یکی از مهم‌ترین معیارهای عدالت در نظام سلامت است؛ زیرا سلامت زمانی واقعاً «حق» محسوب می‌شود که دسترسی به درمان، خانواده را به ورطه بحران اقتصادی و معیشتی نکشاند.